

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010734
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1517010734.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 7. 2. 2020 v Bratislave

rozhodol:

Obžalovaný:

judr. P. T. nar. XX. X. XXXX v J. U., r. č. XXXXXX/XXXX, bytom W. XXX/XX, P.-T.

sa uznáva vinným, že

najneskôr v novembri roku 2008 sa JUDr. P. T., v tom čase príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky vo funkcii zástupcu riaditeľa Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava v hodnosti major, spojil s občanmi Ukrajiny, F. B., nar. XX.XX.XXXX, P. T., nar. XX.XX.XXXX, P. U., nar. XX.XX.XXXX (ktorých trestná vec bola skončená rozsudkom Okresného súd Bratislava I pod sp. zn. 1T 14/2014 zo dňa 08.04.2014), U. T., nar. XX.XX.XXXX a J. W., nar. XX.XX.XXXX (ktorých trestná vec bola skončená rozsudkom Okresného súd Bratislava I pod sp. zn. 1T/6/2016 zo dňa 06.04.2016) s cieľom nájsť spôsob ako obísť pripravované opatrenia orgánov štátnej správy na úseku zamestnanosti spočívajúce v obmedzení vydávania povolení na zamestnanie pre občanov Ukrajiny na trhu práce Slovenskej republiky v nadchádzajúcom roku 2009, aby na prospech F. B. ostali zachované oprávnenia k pobytu pre najmenej desiatich občanov Ukrajiny, ktorých dovtedy zamestnával prostredníctvom obchodnej spoločnosti SN PLUS s.r.o., so sídlom Komenského 5, Ivanka pri Dunaji, IČO: 44 064 462 (ďalej len SN PLUS s.r.o.), aby na prospech P. T. a U. T. ostali zachované oprávnenia k pobytu pre najmenej tridsiatich občanov Ukrajiny, ktorých dovtedy zamestnávali prostredníctvom obchodnej spoločnosti DOM - STAV - PLOT, s.r.o. so sídlom Vinohradnícka 3, Bratislava, IČO: 36 286 885 (ďalej len DOM - STAV - PLOT, s.r.o.) a aby na prospech J. W. a P. U. boli získané povolenia na pobyt pre viacerých občanov Ukrajiny, najmä ženy, v úmysle zabezpečiť si zisk využitím ich lacnej pracovnej sily na trhu služieb v Slovenskej republike, pričom JUDr. P. T. spôsob ako obísť zákonné opatrenia na ochranu pracovného trhu Slovenskej republiky našiel v možnosti vybaviť občanom Ukrajiny povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 19 vtedy účinného zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, ktoré s platnosťou spravidla na jeden rok oprávňovalo cudzinca k vstupu a pobytu na území Slovenskej republiky výlučne na výkon živnostenského podnikania a v tejto súvislosti sa dohodli tak, že JUDr. P. T. radami ohľadom spôsobu a postupu získavania dokladov potrebných k žiadostiam občanov Ukrajiny o udelenie povolenia na pobyt na účel podnikania, ako aj s príslubom uplatňovania vplyvu vyplývajúceho z jeho postavenia zástupcu riaditeľa Oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava na urýchlený a úspešný priebeh konania o udelení povolení na pobyt a budúcej pomoci pri obnovovaní pobytov (v zmysle § 27 vtedy účinného zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, resp. od 01.01.2012 podľa § 34 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov) týmto spôsobom pomôže F. B., P. T. U. T., P. U. a J. W. pri vybavovaní povolení na prechodný pobyt na účel podnikania pre väčší počet občanov Ukrajiny, a za to mal JUDr. P. T. získať od F. B. podiel na zisku plynúcom z výkonu pracovných činností občanov Ukrajiny a za účelom realizácie tohto plánu potom obaja v priebehu mesiaca december

roku 2008 za pomoci L. W. zabezpečili založenie a vznik obchodnej spoločnosti S&V personal, s.r.o., so sídlom Exnárová 57, Bratislava, IČO: 44 528 370 (ďalej len S&V personal, s.r.o.), ktorej ovládanie si F. B. zabezpečil ustanovením svojej družky Z. S. za konateľa a spoločníka tejto obchodnej spoločnosti, zatiaľ čo vplyv JUDr. P. T. mala v tejto obchodnej spoločnosti zastupovať spoločníčka L. W., a to v úmysle na takto založenú obchodnú spoločnosť vykazovať a prevádzať zisky plynúce z neoprávneného zamestnávania občanov Ukrajiny a P. T. a U. T., v tom čase konatelia a spoločníci obchodnej spoločnosti DOM - STAV - PLOT, s.r.o., J. W., v tom čase konateľ a spoločník DIMON, s.r.o., so sídlom Zhorínska 1372/11, Bratislava, IČO: 44 229 844 (ďalej len DIMON, s.r.o.) a P. U., jediný konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti SV Plus, s.r.o., so sídlom Zhorínska 1372/11, Bratislava, IČO: 44 243 740 (ďalej len SV Plus, s.r.o.), ktorí prostredníctvom menovaných obchodných spoločností mali v úmysle dosahovať zisky neoprávneným využívaním lacnej pracovnej sily občanov Ukrajiny, sa dohodli s JUDr. P. T., že za jeho pomoc pri vybavovaní povolení na pobyt pre občanov Ukrajiny prenechajú vedenie účtovníctiev menovaných obchodných spoločností za mesačný poplatok od 100 Eur do 400 Eur obchodnej spoločnosti M&S profesional consulting s.r.o., pôvodne so sídlom Exnárová 57, Bratislava, IČO: 44 552 394 (ďalej len M&S profesional consulting s.r.o.), ktorú JUDr. P. T. v tejto súvislosti na účel zabezpečenia si zisku v priebehu mesiaca december roku 2008 založil spoločne s O. U. s pomocou L. W., a ktorej ovládanie si zabezpečil ustanovením svojej známej, B. Y. V. za konateľku a neskôr aj spoločníčku tejto spoločnosti, pričom JUDr. P. T. od začiatku konal s vedomím, že plánovaným spôsobom budú cudzinci občania Ukrajiny vykonávať závislú prácu, teda inú činnosť, než na akú ich oprávňuje povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania, a závažne tak porušia všeobecne záväzné právne predpisy najmä na úseku zamestnanosti, vstupu a pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky, ako aj na úseku správy daní a poplatkov, ktoré napríňalo dôvody administratívneho vyhostenia cudzinca v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) bod 3) a písm. c) bod 7) vtedy účinného zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, resp. od 01.01.2012 v zmysle § 82 ods. 1 písm. l), q) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, na čo však JUDr. P. T. v rozpore so svojimi povinnosťami dodržiavať zákonnosť na úseku činnosti služby cudzineckej polície v zmysle § 48 ods. 3 písm. a) a písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v záujme zadováženia neoprávneného prospechu sebe a inému vedome nereagoval zamedzujúcimi opatreniami vyplývajúcimi z jeho právomoci a toleroval aj konanie spočívajúce v tom, že následne v období od začiatku roku 2009 F. B., P. T., U. T., P. U. a J. W. zjednávali najmä ženy, občianky Ukrajiny na práce na území Slovenskej republiky, ktorým ako splnomocnení zástupcovia podvodným spôsobom zabezpečili vydanie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania na území Slovenskej republiky podľa § 19 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, resp. od 01.01.2012 podľa § 22 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, keď na účel preukázania finančného zabezpečenia pobytu vyžadovaného podľa § 25 ods. 9 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, resp. od 01.01.2012 podľa § 32 ods. 2 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov im zabezpečovali falošné potvrdenia o zostatku sumy od 13.500 Eur do 21.000 Eur na účtoch v bankách so sídlom na Ukrajine, ktoré predkladali správnomu orgánu oddelenia cudzineckej polície PZ Bratislava alebo splnenie iných zákonom vyžadovaných podmienok predstierali predkladaním nepravdivých dokladov o mieste podnikania a ubytovania na adrese Exnárová 57, Bratislava, ktoré pomohol sprostredkované cez osobu I. H. zabezpečiť JUDr. P. T., pričom každý zjednávaný záujemca o prácu, občan Ukrajiny, sa vopred musel zaviazat' F. B., P. T., U. T., P. U. a J. W. uhradiť mu alebo odpracovať sumu 850 Eur ako údajné náklady spojené s vybavením povolenia na podnikanie a pobyt na území Slovenskej republiky a ročne sumu od 250 Eur do 500 Eur ako údajné výdavky spojené s predĺžením povolenia na pobyt za účelom podnikania na území Slovenskej republiky, hoci títo občania Ukrajiny nemali v úmysle podnikat' na území Slovenskej republiky, ale zamestnať sa a v skutočnosti ani nikdy podnikat' nezačali a v takomto postavení cudzincov s neoprávneným pobytom na území Slovenskej republiky v zmysle § 57 ods.1 písm. c) bod 4 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov, resp. od 01.01.2012 v zmysle § 82 ods. 1 písm. k) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov, ich zadelovali na práce v prevádzkach podnikateľských subjektov v odvetví stavebného a potravinárskeho priemyslu,

pričom

1/ v období mesiaca apríl až december roku 2009 F. B. s vedomím a podporou JUDr. P. T. umožnil nedovolené sa zamestnať najmenej piatim občanom Ukrajiny menami T. T., R. G., N. X., B. Z., B. X., na pozíciách pomocnej sily pri triedení zeleniny v skladoch obchodnej spoločnosti BONI FRUCTI

spol. s r.o., so sídlom Lipnická ul. 3035/162, Dunajská Lužná 900 42, IČO: 35 766 981 (ďalej len BONI FRUCTI spol. s r.o.) a za ich pracovné výkony s dohodnutou fakturovanou hodinovou sadzbou 2,99 Eur postupne od uvedeného podnikateľského subjektu na podklade ôsmich faktúr, ktoré v mene obchodnej spoločnosti S&V personal, s.r.o. vystavil F. B. zinkasoval spolu sumu 37.127,14 Eur poukázanú prevodom na bankový účet č. 2622052699/1100 vedený v Tatra Banke, a.s. na majiteľa S&V personal, s.r.o., ku ktorému mal zabezpečené dispozičné oprávnenie F. B., ktorý z takto dosiahnutého príjmu, okrem dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) vo výške 5.927,90 EUR, jeho časť vo výške cca 20.024,50 Eur vyplatil pracujúcim občanom Ukrajiny a zostatok vo výške cca 11.175 Eur si ako zisk na polovicu rozdelil s JUDr. P. T.;

2/ v období mesiaca apríl až december roku 2009 F. B. s vedomím a podporou JUDr. P. T. umožnil nedovolené sa zamestnať najmenej šesťnástim občanom Ukrajiny menami N. X., P. R., C. W., P. W., T. B., U. L., P. G., U. U., Y. P., Y. P., C. B., I. U., N. H., P. H., P. L., T. O. na pozíciách pomocnej sily pri triedení zeleniny v skladoch obchodnej spoločnosti ČEROZ SLOVENSKO s.r.o., so sídlom Záhradnícka 4/3000, 945 01 Komárno, IČO: 34 140 662 (ďalej len ČEROZ SLOVENSKO s.r.o.) a za ich pracovné výkony s dohodnutou fakturovanou hodinovou sadzbou 3 Eur postupne od uvedeného podnikateľského subjektu na podklade deviatich faktúr, ktoré v mene obchodnej spoločnosti S&V personal, s.r.o. vystavil F. B., zinkasoval spolu sumu 101.955,95 Eur poukázanú prevodom na bankový účet č. 2622052699/1100 vedený v Tatra Banke, a.s. na majiteľa S&V personal, s.r.o., ku ktorému mal zabezpečené dispozičné oprávnenie F. B., ktorý z takto dosiahnutého príjmu, okrem DPH vo výške 16.278,80 EUR, jeho časť vo výške cca 54.262 Eur vyplatil pracujúcim občanom Ukrajiny a zostatok vo výške cca 31.415 Eur si ako zisk na polovicu rozdelil s JUDr. P. T.;

3/ v máji roku 2009 P. T. a U. T. uzavreli v mene obchodnej spoločnosti DOM - STAV - PLOT, s.r.o. s obchodnou spoločnosťou METROSTAV SK, a.s., Mlynské Nivy 68, IČO: 35 721 278 (ďalej len METROSTAV SK, a. s.) a aj s inými podnikateľskými subjektmi zmluvy o dodávkach stavebných prác, na plnenie predmetu ktorých využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami N. X., P. X., N. V., F. V., ktorým JUDr. P. T. pomohol so získaním povolení na prechodný pobyt na účel podnikania a za ich pracovné výkony P. T. a U. T. inkasovali platby v prospech účtov obchodnej spoločnosti DOM - STAV - PLOT, s.r.o., ktorej podľa dohody s mjr. JUDr. P. T. obchodná spoločnosť M&S profesional consulting s.r.o. od januára roku 2009 do 31.03.2010 za mesačný poplatok 400 Eur poskytovala účtovnícke služby, čím dosiahla od spoločnosti DOM - STAV - PLOT, s.r.o., príjem v roku 2009 vo výške 4.400 Eur a v roku 2010 vo výške najmenej 800 Eur, plynúc z toho JUDr. P. T. minimálne finančný prospech z úhrad faktúr za prevádzku ním používaného mobilného telefónu z účtu obchodnej spoločnosti M&S profesional consulting s.r.o. v roku 2009 vo výške 450,29 Eur;

4/ od začiatku mája roku 2010 po dohode s F. B. uzavreli J. W. v mene dovedy podnikateľsky nečinnnej obchodnej spoločnosti DIMON, s.r.o. a P. U. v mene dovedy podnikateľsky nečinnnej obchodnej spoločnosti SV Plus, s.r.o. zmluvy o dodávkach upratovacích a iných druhov prác a služieb s podnikateľskými subjektmi:

- BONI FRUCTI spol. s r.o. na plnenie predmetu ktorých od apríla roku 2010 do apríla roku 2011 využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami C. W., F. G., B. Z., N. X., B. X., R. G., T. T., U. U., na pozíciách pomocnej sily pri triedení ovocia a zeleniny v prevádzkach skladov na ulici Lipnická 3035/162, Dunajská Lužná,

- LUNYS, s.r.o., so sídlom Vodárenská 2011/38, Poprad Veľká, IČO: 36 472 549 (ďalej len LUNYS, s.r.o.), na plnenie predmetu ktorých od júna roku 2010 do septembra roku 2011 využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami P. U., R. T., W. B. a P. O., na pozíciách pomocnej sily pri triedení ovocia a zeleniny v prevádzke skladu zeleniny a ovocia v Moste pri Bratislave,

- SERVIS, s.r.o., so sídlom Obchodné centrum AUPARK, Einsteinova 3541/18, Bratislava 851 01, IČO: 35 810 858 (ďalej len SERVIS, s.r.o.), na plnenie predmetu ktorých od júna roku 2010 do marca roku 2012 využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami N. H., P. H., N. T., T. R., T. T., R. G., U. U., B. L., F. Rusyn, N. Z., P. O., na pozíciách upratovacej sily dodávanej uvedenou spoločnosťou na údržbu priestorov Obchodného centra AUPARK, Einsteinova 3541/18,

- ISS Facility Services spol. s r.o., so sídlom Mokráň Záhon 2, Bratislava 821 04, IČO: 31 345 212 (ďalej len ISS Facility Services spol. s r.o.), na plnenie predmetu ktorých od novembra roku 2010 do decembra roku 2012 využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami V. V., T. R., B. W., B. Z., I. X., C. G., H. W., U. U., na pozíciách upratovacej sily dodávanej uvedenou spoločnosťou na údržbu priestorov Národného Onkologického centra Bratislava na ulici Klenova 1, Bratislava (Kramáre),

- TIP-TOP Services s.r.o., so sídlom Trstínska 10/681, 917 01 Trnava, IČO: 36 265 527 (ďalej len TIP-TOP Services s.r.o.), na plnenie predmetu ktorých od júna roku 2010 do decembra roku 2012 využili pracovnú silu občanov Ukrajiny menami B. W., I. U., C. B., O. U., O. U., C. R., C. W., G. R., I. G., R. W., I. B., U. U., H. L., U. L., B. Z., C. X., N. H., P. H., W. T., na pozíciách upratovacej sily dodávanej uvedenou spoločnosťou na údržbu priestorov prevádzky spoločnosti Kraft Foods Slovakia, a.s. na ul. Račianska 44, Bratislava,

a za pracovné výkony menovaných občanov Ukrajiny, ktorým JUDr. P. T. pomohol so získaním a obnovením povolení na prechodný pobyt na účel podnikania F. B., J. W. a P. U. inkasovali v uvedených obdobiach platby v prospech účtov obchodných spoločností SV Plus, s.r.o. a DIMON, s.r.o., ktorým podľa dohody s mjr. JUDr. P. T. obchodná spoločnosť M&S professional consulting s.r.o., za mesačný poplatok od 100 Eur do 200 Eur poskytovala účtovnícke služby, čím dosiahla príjem od obchodnej spoločností SV Plus, s.r.o. v roku 2010 vo výške 300 Eur, v roku 2011 vo výške 1200 Eur, v roku 2012 vo výške 1200 Eur, v roku 2013 vo výške 800 Eur a príjem od obchodnej spoločnosti DIMON, s.r.o. v roku 2011 vo výške 1200 Eur a v roku 2012 vo výške 300 Eur, plynúc z toho JUDr. P. T. minimálne finančný prospech vyplývajúci z podielu na zisku obchodnej spoločnosti M&S professional consulting s.r.o. vyplatený mu po dátume 09.05.2013 vo výške najmenej 3.000 Eur a finančný prospech plynúci z úhrad faktúr za prevádzku ním používaného mobilného telefónu z účtu obchodnej spoločnosti M&S professional consulting s.r.o. v roku 2010 vo výške 389,51 Eur a v roku 2011 vo výške 32,27 Eur,

teda

spoločným konaním spolu s inými v úmysle získať pre seba a iného priamo i nepriamo finančnú výhodu, osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky, ani občanom iného členského štátu Európskej únie, ani občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore a ani nemá trvalý pobyt na ich území, umožnil a pomáhal zotrvať a nedovolené sa zamestnať na území Slovenskej republiky,

čím spáchal

spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. zločin prevádzačstva podľa § 356 Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje:

Podľa § 356 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 1 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému peňažný trest 10 000 eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vykonávať funkciu policajta v služobnom pomere v policajnom zbore na dobu 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného JUDr. P. T., svedkov L. W., F. B., Mgr. Y. G., I. Y., Mgr. T. L., P. T., P. U., J. W., L. R., G. U., T. I., S. T., T. O., Mgr. O. U., I. H., J. Y., T. A., prečítaním výpovedí svedkov Z. S., P. O., P. X., C. P. R., P. H., B. Z., U. U., U. T., Y. T., T. J., L. O. (W.), T. B., L. I., výsluchom znalcov Ing. Z. L. a Ing. Y. L., prečítaním a oboznámením spisového materiálu.

Obžalovaný JUDr. P. T. (ďalej len T.) spáchanie skutku poprel. Nenašiel v obžalobe žiadne priame konanie, ktorým by naplnil skutkovú podstatu trestného činu. Neboli spochybnené živnostenské listy ukrajinských pracovníkov, osoby boli zapísané do obchodného registra. Klientom len poskytol rady v zmysle zákona. Ak Ukrajinci obchádzali opatrenia na trhu práce, nevedel o tom. O spisoch cudzincov sa rozhodovalo v 4-stupňovom konaní, on bol na 3. stupni rozhodovania. S L. O. (W.) nie je v žiadnom vzťahu. Vedel, že p. Y. robila účtovnícke práce, ale nemal nič spoločné s tým, že od ľudí brala 100 až 200 eur za takéto služby. Nebolo preukázané, že by bol tichý spoločník alebo mal mať vplyv na činnosť jej firmy.

Svedok L. W. vypovedal, že v roku 2008 začali problémy so zamestnávaním Ukrajincov, resp. cudzincov, tak boli zamietnuté žiadosti cudzincov o povolenie prác a pobytov. Keďže mal zaručený elektronický podpis, cez ktorý boli žiadosti spoplatnené nižšie, ako pri osobných podaniach, išli všetky tieto žiadosti cez neho, kde chodil vybavovať na úrady a bol prítomný aj na pohovoroch s cudzincami na cudzineckej polícii. Tým ľuďom, ktorým vybavoval doklady, všetky žiadosti prechádzali. Od U. a J. W. vedel, že majú na cudzineckej polícii svojho človeka, ktorého volali P., priezvisko mu nepovedali, bol zástupcom riaditeľa, cez ktorého mali byť zabezpečované bezproblémové vybavovania žiadostí, ktoré mu za to dávali odplatu, ale akým spôsobom a ako, to mu nepovedali. Na pohovoroch boli na cudzineckej polícii predkladané potvrdenia, ktoré boli na prvý pohľad zjavné, že by ich žiadna banka nevystavila. Pri povoleniach pobytov Ukrajincov sa do banky vložili peniaze na účet, vzápätí sa vybrali a tie isté peniaze sa použili na dokladovanie finančnej hotovosti na účtoch mnohých Ukrajincov. Finančné podklady pre povolenia k pobytu a deklarovania živnostenskej činnosti boli na základe účtovníčky, ktorá mala byť priateľkou práve toho P. - zástupcu riaditeľa cudzineckej polície, robené tak, aby boli postavené tak, že z nich netreba odvádzať sociálne poistenie. Podklady dávala účtovníčka, ale faktúry v mene podnikateľov vystavoval fiktívne svedok W.. Niekedy ich doniesli už vypracované a svedok ich iba potvrdzoval. Svedok mal profit zase z opačného konania, kedy faktúry vystavovali na jeho firmy, kde mal z toho zisk 4 percentá. Ukrajinci od U. boli zamietnutí, Ukrajinci od W. a U. boli schválení, a tam ani nebol volaný, pohovory ani neboli robené, maximálne jeden-dva, pár formálnych otázok. Svedok ďalej popísal, cez aké firmy a ako vyberali peniaze (od W. cez firmy, od U. priamo odovzdaním peňazí).

Svedok F. B. popísal, za akých okolností sa zoznámil s obžalovaným T.. Keď nastali problémy s pobytmi Ukrajincov, obžalovaný im (jemu a iným podnikateľom z Ukrajiny) povedal, že sa dá získať pobyt pre živnostníkov na území Slovenskej republiky a aké doklady k tomu treba. Svedok chodil s Ukrajincami vybavovať povolenia na cudzineckú políciu, kde ho obžalovaný informoval, aký je stav vybavovania žiadostí. Chlapi pracovali na stavbách a ženy pri balení ovocia. Ubytovanie pre ukrajinských pracovníkov vybavoval svedok, obžalovaný ho zoznámil s majiteľom ubytovne na Exnárovej ulici - bývalým dopravným policajtom.

Podľa svedka firmu SV Profesional vlastnil on a obžalovaný. Ženy odpracovali určitú činnosť, svedok vystavil faktúru, na základe ktorej im firma zaplatila peniaze. Svedok vyplatil ženy a zisk si rozdelili medzi ním a obžalovaným. Firma SV Profesional bola vedená na svedkovu družku Z. S. a T. známu - L. W.. Firmu svedok založil s T. pre to, že obžalovaný vedel právne poradiť. On vybavil sídlo firmy a jej založenie. Robota súvisela s cudzineckou políciou aj pri predĺžení pobytu a svedok mal priame informácie. Kto bol konateľom firmy, svedok nevie, ale on vykonával všetku činnosť, mal plnú moc od L. i Z.. Peniaze svedok odovzdával obžalovanému v hotovosti, mesačne okolo 1 000 eur.

Svedok uviedol, že keď ho zobrali do väzby, obžalovaný sa na neho informoval cez svedkovu družku Z. S., odkázal svedkovi, že bez právnik nemá vypovedať. Firma bola vedená na sprostredkovateľky, lebo T. ako policajt nemohol podnikáť.

Svedok Mgr. Y. G., pracovník cudzineckej polície sa vyjadril k chodu cudzineckej polície. Podľa svedka bolo verejným tajomstvom, že firma MS Consulting je firma na zabezpečovanie pobytu cudzincov, ktorá patrila obžalovanému a jeho spoločníkovi S. Ubytovňa na Exnárovej ul. patrila p. H. a vykazovala ubytovanie neprimeraného množstva cudzincov.

Svedkyňa I. Y. vypovedala k obehu spisov na oddelení cudzineckej polície. Do spisov mal prístup každý.

Svedkyňa Mgr. T. L. vypovedala k osobám F. B., P. T., P. U., U. T. a J. W., ktorí chodili vybavovať žiadosti na cudzineckú políciu. Bez plnej moci dostávali informácie od obžalovaného. Nikto z podriadených si nedovolil nadriadenému T. informácie nepodať. Svedkyňa označila B. Y.-V. ako kamarátku obžalovaného, ktorí ich zoznámil. V spoločnosti SV Personal vystupovala ako konateľka, následne s pani W.. V cudzineckej polícii sa začalo hovoriť, že je to spoločnosť T. a U.. Y. bola priateľka T., W. U.. Viac-menej pracovníci-spracovatelia spisov hovorili, že mal obžalovaný záujem na niektorých spisoch, aby boli vybavené rýchlo a k spokojnosti asi pána T.. Na odvolacom oddelení si kolegyně robili už žarty, že v tých odvolaniach sú slovné spojenia, akoby počuli pána T.. Svedkyňa označili telefónne čísla obžalovaného.

Svedok P. T. sa skamarátil s obžalovaným po tom, čo ho ako cudzinca obžalovaný kontroloval. Pred desiatimi rokmi úrad prestal dávať povolenia cudzincom na zamestnávanie. Obžalovaný mu poradil, že to majú riešiť prostredníctvom živností a aké doklady k tomu potrebujú. Účtovníctvo jeho firme robila pani T., potom firma M&S Profesional Consulting, pani V.. Cudzincov ubytoval v ubytovni na Exnárovej ul. u pána H., čo mu dohodil U.. Pani V. platil za účtovníctvo v hotovosti. Na obžalovaného mal jeho telefónne číslo. Svedok pre cudzineckú políciu alebo pre inú zložku polície informátora nerobil.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania: „o možnosti vybavenia povolení pre ukrajinských pracovníkov sa dozvedeli aj W. aj U., s nimi sme sa rozprávali len tak na káve. Vtedy sme ešte nemali spoločné záujmy v podnikaní. Oni dvaja potrebovali zlegalizovať pobyty ich žien, ktoré zamestnávali. Oboch sme ich potom zoznámili s P. T.. On nám všetkým radil, ako čo najrýchlejšie získať povolenie na pobyt. Jeho podmienkou bolo, že za pomoc pri vybavovaní povolení na pobyt pre našich ľudí z Ukrajiny, účtovníctvo našich firiem, cez ktoré budeme ľudí zamestnávať, nám bude robiť jeho firma M&S Consulting, ktorú založil s O. U., s čím sme všetci súhlasili“, na hlavnom pojednávaní uviedol, že podmienka to nebola. Podpis v zápisnici z prípravného konania svedok označil za jeho.

K prečítanej výpovedi z prípravného konania, že T. pomáhal aj P. U. a J. W. pri vybavovaní povolení na pobyt na účel podnikania pre občanov Ukrajiny, že „boli s T. dohodnutí tak, že on im pomôže vybaviť povolenia na pobyt na podnikanie pre ukrajinské ženy, ktoré tu zamestnávali ako upratovačky za to, že oni účtovníctva ich firiem Dimon a SVplus dajú robiť jeho firme MS Profesional za nejaký mesačný poplatok, aký, to fakt nevie, W. a U. vraveli, že majú cez T. rýchlo vybavené povolenia na pobyt“, svedok tvrdil, že je to jeho podpis (v zápisnici), ale nemohol vedieť, čo majú vybavené, avšak nevedel vysvetliť, prečo tak vypovedal, keď to nemohol vedieť.

K prečítanej výpovedi: „vedel som, že B. založil firmu S&V Personal a až po nejakom čase mi B. povedal, že T. je jeho spoločníkom v tejto firme“, svedok uviedol, že až keď ho zavreli, že B. mu povedal, že Z. s L. bola spoločníčka.

K prečítanej časti výpovedi svedka z prípravného konania „vedel som, že B. založil firmu S&V Personal a až po nejakom čase mi B. povedal, že T. je jeho spoločníkom v tejto firme. T. v nej oficiálne nefiguroval, vedel som, že konateľka firmy je B. družka Z.“, svedok uviedol, že to zistil až vo väzbe.

K prečítanej výpovedi: „čo viem od B., tak zisk si s T. delili na polovicu. Aj B. sa v roku 2010 dozvedel od T., že sa ide po firmách, ktoré zamestnávajú ukrajinských ľudí, túto firmu dal U. prepísať na nejakých Maďarov“, svedok potvrdil tento obsah výpovede s tým, že to mu B. povedal vo väzbe.

Svedok P. U. vypovedal, že účtovníctvo mohla robiť firma MS Profesional Consulting. S T. sa stretol raz cez B.. T. mu povedal nejakú vec ohľadne obnovenia pobytu.

V prípravnom konaní svedok mimo iné vypovedal „v roku 2008 som zamestnával bez povolenia ukrajinské ženy. Rovnako tak aj W.. Potom niekedy začiatkom roku 2009 som sa dozvedel od U. B. a bratov P. a U. T., že je možnosť vybaviť povolenie na pobyt na podnikanie pre ukrajinských ľudí, a to prostredníctvom P. T., zástupcu na cudzineckej polícii v Bratislave... ak chceme, máme si zabezpečiť ukrajinské ženy na upratovacie práce a poskytnúť na prefaktúrovanie naše firmy, ktoré sme mali ja a W. otvorené a T. nám pomôže pre ne vybaviť povolenie na pobyt na podnikanie s tým ale, že účtovníctvo našich firiem sa bude viesť cez T. firmu MS Profesional Consulting, ktorú mal s B. Y.. U. B. povedal, že za mesačný poplatok za vedenie účtovníctva v sume 200 eur nám potom T. zabezpečí, že nebudeme mať žiadny problém s vybavovaním a s predlžovaním povolení na pobyt na podnikanie pre našu pracovnú silu z Ukrajiny. Povedal, že to má s T. dohodnuté. To nám potvrdila aj pani V. už po tom, keď sme k nej začali chodiť s dokladmi ohľadom pobytov... potom sme s W. začali spoločne vybavovať potrebné podklady k povoleniam na podnikanie pre ukrajinské ženy. Aké doklady máme zháňať, nám povedali B. a U. T.. Pravdepodobne to vedeli od policajta T.... Keď sme mali vybavené živnostenské listy, začali sme s vybavovaním potvrdení o finančnom zabezpečení pobytu. Jeden náš známy na Ukrajine z Užhorodu nám povedal, že má kamaráta v banke a za poplatok nám zabezpečoval z Privat banky a Reiffeisen banky na Ukrajine. Išlo o potvrdenia na sumy 15- až 18-tisíc eur. Ukrajinci, ktorým sme vybavovali povolenie na pobyt, takýmito peniazmi nikdy nedisponovali... asi 600 eur boli reálne náklady so získaním všetkých potrebných dokladov k vybavovaniu povolení, od žiadateľov sme chceli 800 - 1 000 eur. Potvrdenia o úhrade tejto sumy sme im nevydávali. Nad 600 eur bola naša provízia... Ľudia vo väčšine prípadov tieto peniaze nemali, a tak sme im peniaze - tých 800 až 1 000 eur, postupne strhávali z výplaty... Konzulát ich žiadosti postupne zaslal na cudzineckú políciu v Bratislave, kde sa rozhodovalo, či žiadateľovi bude udelený pobyt. T. už vedel, ktoré sú naše žiadosti, lebo B. mu dával zoznamy našich ľudí, a tie sa vybavovali čo rýchlo a zväčša bez problémov. B. bol taký kontakt medzi nami a T., ale aj pani Y., ktorej sme odovzdávali v kancelárii MS Profesional doklady pre našich ľudí, ak im nejaké chýbali v žiadostiach na cudzineckej polícii, najmä potvrdenia o finančnom zabezpečení pobytu, potvrdenia o ubytovaní. Ona nám zavolala, čo treba doložiť. T. od nej tieto doklady zobral na cudzineckú políciu... Aj pri obnovovaní povolení na pobyt nám pomáhal T. vtedy, keď naše ženy nemali niečo v poriadku s dokladmi. Cez pani Y. nám odkázal, aké doklady sú potrebné do žiadosti doplniť, alebo aké chyby bolo treba odstrániť... Keby sa malo všetko robiť legálne, podľa zákona, určite by sa nám neoplatilo zamestnávať ľudí z Ukrajiny“.

V ďalšej časti výpovede svedok vypovedal k ekonomickej časti skutku, k zamestnávaniu Ukrajincov na jednotlivých prevádzkach, k mzdám, fakturáciám, previazanosti firiem aj na svedka W..

K výpovedi z prípravného konania svedok P. U. uviedol, že sa volá T., to vtedy nevedel, a to ostatné, čo je v tej zápisnici uvedené, takto vypovedal a bola to pravda.

Svedok J. W. vypovedal, že keď bol so U. B., ten mu povedal, že keď sa bude robiť účtovníctvo cez konkrétnu firmu, že i na cudzineckej polícii pomôžu, aby na nič nečakali. B. ho do tej firmy doniesol. Bola tam pani Y., ktorá mu viedla účtovníctvo. Firme platil za vedenie účtovníctva. B. mu povedal, že má na cudzineckej polícii známosti, že tam všetko vybaví, aby povolenia prešli bez problémov. Povedal, že pozná riaditeľov. Neskoršie sa s nimi svedok zoznámil. Bol tam U. a P., teraz T., ale vtedy ho poznal ako P.. S ním sa stretol párkrát aj v Inchebe, v tej kancelárii účtovníckej firmy. Svedok tam doniesol doklady. Videl tam dva-trikrát aj T.. Firme platil svedok 100 eur mesačne, potom 200 eur mesačne. Keď povolenia vybavovali cez konzulát, trvalo to 3 mesiace, keď na cudzineckej polícii, trvalo to týždeň. Cudzinecká polícia chodila na ubytovňu buzerovať ženy. Povedal to B., napísali žalobu na cudzineckú políciu, nevie, či to povedal priamo P., či vie nejako pomôcť, aby tam tie ženy nebuzerovali. Asi to pomohlo, lebo potom nechodili tak často tie ženy buzerovať. Na T. mal svedok telefónne číslo a e-mailovú adresu. S obžalovaným si tykali.

Svedok L. R. vypovedal, že na cudzineckej polícii spisy prideloval riaditeľ referentom. Popísal obeh spisov na oddelení a kto a akým spôsobom podával cudzincom informácie.

Svedok G. U. vypovedal, že na kontroly cudzincov chodili buď na základe rozkazu nadriadeného, alebo aj na základe rozhodnutia referenta.

Svedok T. I. opísal činnosť oddelenia cudzineckej polície, obeh spisov. Cez zastupiteľský úrad bolo zamietnutých žiadostí cudzincov, cez oddelenie cudzineckej polície to bolo čistejšia, pretože ak niečo chýbalo, bol cudzinec vyzvaný na doplnenie podkladov. Do každého spisu mal každý pracovník cudzineckej polície prístup.

Svedok S. T. sa tiež vyjadroval k obehu spisov na oddelení cudzineckej polície, kde sa ku každému spisu dostal každý pracovník.

Svedok T. O. vypovedal o dokladoch potrebných k povoleniam na pobyt a prácu cudzincov o obehu spisov, prístupe k nim každým zamestnancom, spôsobe informovanosti cudzincov o dokladoch a o nevybavení oddelenia telekomunikačnou technikou (mobilmi). Vedel o nelegálnej činnosti na Ukrajine a na Slovensku v súvislosti s vybavovaním povolení cudzincov na pobyt, že tí, čo im pomáhajú, to nerobia zadarmo, ale o tom mali konať iné príslušné jednotky.

Svedok Mgr. O. U., bývalý riaditeľ cudzineckej polície v Bratislave, popísal obeh spisov na oddelení. Podľa jeho výpovede im zákon nedáva možnosť preverovať účty cudzincov, ktorými dokladovali finančné zabezpečenie. Služobný mobil mali len jeden, bežne používali súkromné mobily. Poprel intervencie od podriadených, priznal intervencie od nadriadených. Mená P. T. a J. W. sú svedkovi známe. Obžalovaného označil za osobu trikrát mimoriadne povýšenú za pracovnú činnosť v oblasti represie. Záverom svedok uviedol: „zodpovedne tvrdím, že taký bodrel, aký je v polícii, nie je nikde na svete. Hanbím sa za to.“

Svedok I. H. vypovedal, že s obžalovaným sa pozná od čias plnenia si povinností ubytovateľa cudzincov. V inkriminovanom období bolo na Exnárovej ulici v ubytovni ubytovaných asi 120 ľudí, väčšinou Ukrajincov. Pripustil, že Ukrajincom vydával nielen potvrdenia o ubytovaní, ale aj o sídle podnikania. Vydané potvrdenia neboli číslované, mal len vlastnú evidenciu. Ohľadom ubytovania s obžalovaným nikdy nič neriešil. Nepoznal ho po mene ani podľa postavenia. Potvrdenia cudzincom vydával na vlastných tlačivách. Ku gramatickým chybám, dokonca v českej úprave na potvrdení, sa svedok nevedel vyjadriť. Dátumy na textoch o dĺžke ubytovania si určil zadávateľ (cudzinec).

Svedok J. Y. tvrdil, že mal u obžalovaného uložené veci, keď prerábali byt. Bolo to 8 - 10 krabíc CD, káblov, reproduktory a iné, ktoré mal u neho uložené 2 - 3 roky.

Z prečítaných výpovedí svedkov vyplývajú tieto skutočnosti:

- Z. S. - U. B., s ktorým svedkyňa žije a má deti, sa niekoľko rokov poznal s P. T.. U. ju požiadal, že svedkyňa bude konateľka v novej firme na zamestnávanie Ukrajincov. Pri založení firmy podpísala druhovi plnú moc, aby mohol konať v mene firmy. Neskôr sa dozvedela, že vo firme figurovala aj L. W., nevedela prečo. B. svedkyňa povedala, že vo firme podniká aj policajt P. T., ale na papieroch nebol. Inicialy S&V Personal znamenajú U. a P.. B. jej povedala, že zisk z podnikania si delí s T., avšak nepovedala, v akej výške. Od U. vie, že T. pomáhal s vybavovaním pobytov pre ukrajinské ženy aj J. W.. P. T. sa stretával so U. v ich byte v Šamoríne, o veciach podnikania sa rozprávali len sami, bez svedkyne. U. tiež chodieval k T. do jeho domu v Mliečnej. Stretávali sa aj v aute pred panelákom, kde T. prišiel. V roku 2010 zatkli na Slovensku viacerých Ukrajincov, pretože načierno zamestnávali ľudí z Ukrajiny. Slavo sa bál a odišiel na Ukrajinu, odkiaľ svedkyňa volala, že má predať firmu S&V Personal s tým, že to zariadi W.. S touto svedkyňou stretla a u notára podpísali prevod firmy. Od U. svedkyňa vie, že sa T. s W. poznal. Po zatknutí B. svedkyňa T. cez sprostredkovateľa vyzval na stretnutie a chcel od svedkyne uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré mu ukázala. Po čase obžalovaný T. svedkyňu vyhľadal doma. Bol si istý, že U. vypovedať nebude. Núkal mu svojho právnika. U. to odmietol. T. svedkyňu viackrát kontaktoval cez internet, pýtal sa na U., svedkyňa mu povedala, že U. aj ostatní idú na dohodu.

- P. O.: „J. mi povedal, že v tejto firme M&S Profesional Consulting dáme si robiť účtovníctvo s tým, že za touto firmou stoja dvaja policajti z cudzineckej polície v Bratislave - O. U. a P. T., s ktorými on už spolupracoval pri vybavovaní povolení na pobyt pre jeho ukrajinské pracovníčky... Tým, že sme mali účtovníctvo v M&S Profesional Consulting, tak títo dvaja policajti by nám mohli pomôcť s vybavovaním povolení na pobyt ukrajinských zamestnancov... U. som stretával v priestoroch kancelárie firmy M&S Personal Consulting... W. mi povedal, že oni všetci sa s týmito policajtmi poznajú a že im niečo pomáhajú s pobytmi pre ich zamestnancov z Ukrajiny...“

- P. X.: „Neskôr mi U. vybavil povolenie na podnikanie a v tejto súvislosti sme boli na cudzineckej polícii v Bratislave podať moju žiadosť o pobyt na účel podnikania. U. mi povedal, že tu má známeho policajta, ktorý nám pomôže, aby sme nečakali v rade. Keď sme boli vo vnútri na cudzineckej polícii, tak tam, kde sa podávajú žiadosti, prišiel odniekiaľ postavou vysoký policajt, a povedal jednej policajtky, aby odo mňa prijala žiadosť, čo aj hneď urobila... Neskôr som sa od U. dozvedel, že ten policajt sa volá P. a U. sa s ním dobre pozná“. U. tvrdil, že hoci mal udelený pobyt na podnikanie, pracoval ako pomocný stavebný robotník cez U. (B.) na jednej stavbe. Peniaze za prácu dostával na ruku od U. B.. Keď pracoval svedok pre L. I., účtovníctvom mu viedla Z. T., s ktorou ju skontaktoval U.. Do daňového priznania mu zarátala pár faktúr, ktoré na svedkovo požiadanie vystavil L. I.. T. mu vopred povedala, v akej hodnote musia byť vystavené faktúry. I keď je v mobilnej komunikácii obžalovaného uložené konto P. X., svedok s obžalovaným nekomunikoval, ale keď boli B., T., U. vo väzbe, notebook svedok požičal B. manželke Z., nakoľko jej počítač zobrala polícia.

- C. P. R.: Na Slovensku nechcela podnikáť, chcela tu len pracovať. Prečo je U. vybavil podnikateľské vízum a nie pracovné vízum, svedkyňa nevie. Poprela, že by mala vedený účet v banke na Ukrajine. Doklad o finančnej zábezpeke v banke jej vybavoval U.. V súvislosti s vybavovaním povolení na pobyt si U. z jej výplaty vybral 1 000 eur. Svedkyňa pracovala ako upratovačka 7 dní v týždni, z toho 3 dni po 15 hodín. Platená bola U. v hotovosti, B. na účet. Svedkyňa ďalej popísala vedenie účtovníctva, čo sa v účtovníctve opravovalo, sa dozvedela až na polícii. Za obnovovanie pobytu platila U. po 500 eur.

- N. H.: Svedok popísal, ako on a jeho manželka pracovali na Slovensku cez B. a W.. Mesačne odpracovali 300 - 350 hodín, iní Ukrajinci aj 400 hodín. Peniaze na vklad na účet v banke mu požičal W.. K sume 17 100 eur na jeho bankovom účte svedok uviedol, že také peniaze pokope nevidel.

- B. Z.: Prekonanie o udelenie povolenia na pobyt, jej doklady o finančnom zabezpečení doniesol B.. 17 100 eur v banke nemala.

- U. U.: Popísala, kde, pre koho a za aký plat na Slovensku pracovala. Faktúry jej vybavovala účtovníčka T.. Peniaze na účte 16 320 eur neboli svedkyne, ale U. B..

- U. T.: „Niekdedy v roku 2008 nám na úrade práce v Bratislave nejaká pani povedala, že nám nevydajú nové povolenia a žiadosti nám zamietli... B. prišiel s tým, že povolenia sa dajú vybaviť cez policajta P. T., ktorý pracoval ako zástupca na cudzineckej polícii v Bratislave... P. povedal, že P. T. nám bude pomáhať pri vybavovaní povolení pre našich ľudí, ak dáme účtovníctvo do firmy Profesional, ktorá patrila P. T. a riaditeľovi cudzineckej polície v Bratislave, O. U.... S P. sme potom premiestnili účtovníctvo našej firmy Dom-Stav-Plot od účtovníčky p. T. do firmy Profesional... Aké doklady je potrebné, povedal T.... Pomáhal som zabezpečiť ľuďom len potvrdenia o ubytovaní a že budú podnikáť na ubytovní na Exnárovej ul. v Bratislave, ktoré nám vydával I. H. a tiež jeho zamestnankyňa Y. S. H. nás zoznámil T.“. Svedok vie od brata P., že B. a T. majú spoločnú firmu, cez ktorú zamestnávajú Ukrajinky.

- Y. T.: „... Jedného dňa ma navštívil p. U. T., ktorý mi došiel oznámiť, že ukončuje so mnou spoluprácu, že mu je ľúto, nakoľko bol so mnou spokojný, avšak ukončuje so mnou spoluprácu, pretože musí previesť účtovníctvo do inej spoločnosti a dostal ultimátum od nejakého vplyvného človeka z cudzineckej polície, ktorý si mal založiť nejakú vlastnú účtovnícku spoločnosť a pokiaľ neprejde k nemu, tak nedostane nejaké víza alebo niečo také. Čiže pokiaľ si spomeniem, bolo to povedané niečo v tom, že malo ísť o nejakého riaditeľa cudzineckej polície“.

- T. J. sa vyjadrovala k chodu cudzineckej polície: Obžalovaný sa jej pýtal, v akom štádiu konania je určitá žiadosť. Sám si lustrácie nevykonával, asi mal veľa práce. L. W. chodila s cudzincami vybavovať na cudzineckú políciu žiadosti.

- JUDr. L. W. (O.) za založenie firmy S&V Personal mala prísľub dividendy za to, čo firma zarobí. Do účtovných dokladov firmy nemala možnosť nahliadnuť. Popísala, ako firmu so Z. S. previedli. S novým majiteľom sa nestretla. Firmu M&S Profesional Consulting založila s pani V. - účtovníčkou. Po krátkej dobe z firmy svedkyňa odišla.

- T. B.: Zoznámil sa s pani L., ktorá mu navrhla, aby za 1 euro odkúpil polovicu obchodného podielu firmy M&S Profesional Consulting, druhú polovicu mala pani Y.. Svedok sa staral o klientov, pani Y. o účtovníctvo.

- L. I.: Poštu prerozdeľovali funkcionári cudzineckej polície - riaditeľ U., prípadne zástupca T..

- H. U. sa vyjadril k vybavovaniu pobytu jeho manželky z Thajska cez obžalovaného T..

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru ekonómia a manažment Ing. Z. L. vyplýva ekonomická previazanosť firiem M&S Profesional Consulting, s. r. o., S&V Personal a firiem Ukrajincov a úhrady faktúr za telefóny.

Zo znaleckého posudku Ing. Y. L. z odboru elektrotechniky vyplývajú technické okolnosti prenosu dát v elektronickej podobe prostredníctvom konkrétnych aplikácií medzi obžalovaným a osobami na žalovanom skutku zainteresovanými.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I 1T/6/2016 zo 6. 4. 2016, právoplatného 6. 4. 2016 (schválená dohoda o vine a treste) pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Tr. zák. a zločin skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. vyplývajú skutky odsúdených U. T., J. W. a P. O..

V súvislosti s týmto rozsudkom súd podotýka, že i keď sa v jeho skutkovej vete vyskytuje ako páchatel' aj JUDr. P. T., nejedná sa o res iudicata, pretože o ňom sa má konať v inom konaní (v práve prebiehajúcej veci 3T/95/2017), pretože o jeho vine možno rozhodnúť len v kontradiktornom konaní - vykonanie dôkazov vo vzťahu k nemu (viď uznesenie NS SR 5Ndt/19/2017 z 18. 10. 2017).

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I 1T/14/2014 z 8. 4. 2014, právoplatného 8. 4. 2014, (schválená dohoda o vine a treste) pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 356 Tr. zák. a zločin skresľovania údajov o hospodárskej a obchodnej evidencii podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. vyplývajú skutky odsúdených F. B., P. T., P. U., P. U., I. H., G. R., V. H., N.. Z. T..

Z rozsiahleho dokazovania - listinné dôkazy, sú zrejmé doklady ohľadom žiadostí jednotlivých občanov Ukrajiny k povoľovaniu pobytov.

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov dospel súd k týmto záverom:

Trestného činu prevádzachstva podľa § 356 Tr. zák. sa dopustí ten, (ktokoľvek), kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu, alebo inú materiálnu výhodu osobe, ktorá nie je občanom Slovenskej republiky alebo občanom iného členského štátu Európskej únie, alebo občanom zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore, alebo nemá trvalý pobyt na ich území, umožní alebo pomáha zotrvať, alebo sa nedovolené zamestnať na území Slovenskej republiky, iného členského štátu Európskej únie alebo zmluvného štátu Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Objektom tohto trestného činu je záujem spoločnosti kontrolovať osoby, ktoré prekračujú štátne hranice vrátane rozšírenia o Európsku úniu, a ich pohyb, prípadne nedovolené zamestnanie na území Slovenskej republiky, resp. Európskej únie.

Súvislosti konkrétne prejednávaného trestného činu - skutku obžaloby, treba rámcovať do dvoch skutočností:

1. Doby páchania skutkového deja

2. Predmetná obžaloba - skutková línia, je len súčasťou rozsiahleho skutkového deja mnohých páchatel'ov okrem JUDr. P. T., odsúdených už citovanými rozsudkami Okresného súdu Bratislava I v rámci uzavretých dohôd o vine a treste.

Obdobie skutkového deja je rámcované od novembra 2008. V tomto období už na Slovensku pôsobili Ukrajinci, ktorí tu podnikali, či „podnikali“. Jednalo sa o obdobie, kedy, ako je všeobecne známe, bola na Slovensku mnohostátisícová nezamestnanosť, napriek tomu štát umožňoval občanom tretích krajín

dlhodobý pobyt na svojom území, prácu či podnikanie v oblastiach, pre ktoré mal dostatok pracovne nevyužitých občanov - pomocné práce v stavebníctve, upratovačské práce, zber ovocia a podobne.

Obžalovaný P. T. bol v tom čase zástupcom riaditeľa oddelenia cudzineckej polície v Bratislave, teda postavením druhý muž v hierarchii vplyvu na administratívne rozhodovanie o žiadostiach cudzincov, ale zároveň i na kontrolu ich pobytu, práce, správania sa, teda kumulovania v jednej osobe rozhodovacej i kontrolnej činnosti, čo samo osebe vytvára predpoklady buď na dôsledné dodržiavanie právnych predpisov v prospech štátu, alebo na únik z takejto činnosti s relatívne veľkou istotou nezasahovania do takýchto únikových činností. Je pravdou, že mal nad sebou nadriadeného, s ktorým však, ako vyplynulo z dokazovania, mal spoločné nielen priateľské, ale aj ekonomické kontakty, pričom keďže v slovenskom trestnom práve platí obžalovacia zásada osobou riaditeľa cudzineckej polície sa súd nemá dôvod bližšie zaoberať.

Je všeobecne známe a neplatí to len pre Slovenskú republiku, že cudzinci z tretích krajín, sú pod špecifickým drobnohládcom štátnych orgánov, pričom koncentrácia oprávnení a kontrol jednotlivých štátnych orgánov sa kumulovala na cudzineckej polícii. Práca v teréne si od policajtov vyžaduje osobnú znalosť nielen miest a okolností pobytu, pohybu a činnosti cudzincov, ale najmä osobný kontakt s týmito osobami. Ten je postavený mimo iné aj na vyťažovaní určitých cudzincov, čo logicky na druhej strane prináša určitý bonus pre nich v podobe ústupkov polície voči nim (informátorom), či už v podobe finančných, alebo nemateriálnych výhod, ktoré pravda nesmú ísť nad primeraný rámec. K takýmto kontaktom medzi políciou a Ukrajincami došlo v personálnej komunikácii obžalovaného T. a ukrajinských podnikateľov na Slovensku, ktorá prekročila hranice primeraného rámca ich komunikácie a prerástla do administratívno-ekonomickej závislosti, pravda tolerovanej konkrétnymi cudzincami z Ukrajiny. I keď v čase, kedy cudzinecká polícia v Bratislave nedisponovala mobilnými telefónmi, (čo je nepochybne nedostatkom technického zabezpečenia polície), a jednotliví policajti komunikovali s cudzincami aj cez súkromné telefóny, tak mali určití cudzinci napojenie na konkrétnych policajtov nepretržite, vzájomná komunikácia obžalovaného T. s cudzincami (Ukrajincami) ďaleko prekračovala rámec nevyhnutnej - akútnej komunikácie v oblasti plnenia si služobných povinností, zachytená a preukázaná komunikácia aj cez iné telekomunikačné zariadenia (než mobilný telefón), potvrdzuje nadštandardné - priateľské vzťahy obžalovaného s určitým okruhom Ukrajincov mimo rámca plnenia služobných povinností. Dáva tak za pravdu najmä výpovediam svedkov - Ukrajincov o ich vzájomnom vzťahu s obžalovaným T.. Ako sa ukázalo z dokazovania, tento stav bol obojstranne prospešný. Cudzinci mali relatívnu istotu, že nad nimi drží ochrannú ruku obžalovaný T. - zástupca riaditeľa oddelenia cudzineckej polície a nenechávali si tento poznatok pre seba, ale pri každej príležitosti ho prezentovali i ďalším cudzincom, najmä kamarátom na rozširovanie okruhu pôsobnosti obžalovaného, ale aj svojim zamestnancom z Ukrajiny, pre ktorých potrebovali zabezpečiť pobyt a pracovné povolenie na Slovensku, ale aj voči slovenským občanom (svedkom v tejto kauze), s ktorými najmä pracovne prichádzali do styku. Rozšíril sa tak okruh ľudí, ktorí svedecky preukázali túto závislosť Ukrajincov na obžalovanom. Pravda obžalovaný sa bráni tým, že pokiaľ dával rady Ukrajincom, neporušil žiaden zákon, ba vyplývalo to z jeho pracovnej náplne a na chod spisov aj obsah nemal vplyv, resp. ho neuplatňoval. Tu si treba uvedomiť niekoľko skutočností. Povinnosti policajta a policajného funkcionára sú rámcované rozsahom služobnej činnosti, viazanej najmä na priestory pracoviska a v súkromnom živote by sa mal zdržiavať osobnej, mimopracovnej komunikácie s klientmi. Teoreticky však i poradenská činnosť mimo pracovnej komunikácie zakázaná nie je - o etickej rovine je zbytočné hovoriť (paralela - ak by sudca cez deň súdil občana a večer mu v konkrétnej kauze dával rady, neskončilo by to len tým, že by na druhý deň sudcom nebol), nesmie však byť viazaná na protislužby, čo v konkrétnom prípade, ako bude ďalej uvedené, bolo realitou.

Druhá časť obrany obžalovaného spočíva v tvrdení, že na chod spisov a rozhodnutia v nich (o povoľovaní pobytu a práce cudzincov) nemal vplyv, pretože buď cudzinec spĺňal podmienky na povolenie, alebo ich nespĺňal a obžalovaný sa snažil svedecky preukázať, že podriadených neovplyvňoval pri tvorbe spisov - v povoľovacom konaní. Treba dať za pravdu obhajobe obžalovaného, že vypuklé prípady zasahovania z jeho strany voči podriadeným (i nadriadenému riaditeľovi) neboli preukázané. I keď tu boli náznaky v tomto smere v svedeckých výpovediach podriadených policajtov, súd sa tým zaoberať nebude. Tento vplyv bol totiž vytvorený oveľa sofistikovanejším spôsobom. Po prvé to bol vzťah nadriadenosti obžalovaného (zástupca riaditeľa) voči podriadeným (referenti pracujúci so spismi), kedy prirodzeným predpokladom na schválenie povolenia pre cudzinca je splnenie všetkých zákonných náležitostí žiadostí. To sa v podstate obísť nedá žiadnym direktívnym rozhodnutím. Podmienky pre splnenie povinností na udelenie pobytu/zamestnania boli totiž len administratívne, formálne a ľahko

splniteľné, resp. obíditeľné. Napriek tomu, že žiadosti prechádzali viacerými štátnymi orgánmi, tie si plnili len formálne úlohy a jediným rizikovým momentom pre žiadateľa bol pohovor na oddelení cudzineckej polície. A ten býval tam, kde to bolo v niekoho záujme, formálny, resp. žiadny. Začínalo to už tým, že spisy na vybavovanie pre jednotlivých referentov rozdeľoval riaditeľ, resp. jeho zástupca, čo v konkrétnom prípade pre nielen pracovnú previazanosť týchto osôb bolo úplne jedno. Pohovory so žiadateľmi tak, ako o tom vypovedali svedkovia Ukrajinci, ale i svedok W., boli vo vybraných prípadoch buď formálne, alebo žiadne. Tak sa mohlo bez problémov stať, že sitom prešiel ktokoľvek, na kom bol záujem. Keby aj neprešiel z akýchkoľvek dôvodov, nebola (by) to veľká strata pre ukrajinských podnikateľov (zamestnávateľov) ani pre obžalovaného T., pretože ani jednému z nich nezáležalo na konkrétnej osobe ukrajinského zamestnanca, ale najmä na naplnení ich počtov. Navyše, a na tom je na pozadí postavené konanie a následná ochrana/obhajoba obžalovaného, on v podstate nepotreboval vplyvať na podriadených, aby v jeho prospech vybavovali nejakú žiadosť, pretože vybavovanie spisov malo krátke lehoty a jednotliví referenti boli povinní spisy rýchlo vybavovať, a ak vznikol nejaký problém chýbajúceho dokladu, obžalovaný, ktorý mal (tak ako vlastne všetci pracovníci!) prístup do ktoréhokoľvek spisu, na to upozornil záujmovú osobu, ktorá doklad urýchlene doložila - v prípade nedoloženia sa to formálne riešilo prerušením konania a výzvou na doplnenie žiadosti, čo žiadosť nezamietlo, len jej vybavenie z časového hľadiska predĺžilo. Dôležitý bol však pre obžalovaného efekt pocitu Ukrajincov, že jemu vďačia za kladné a urýchlené vybavovanie žiadostí, a že teda majú voči nemu dlh, ktorý treba splatiť. Inak povedané, domnienka Ukrajincov, že bez vplyvu T. povolenia nebudú, vytvorila pre obžalovaného predpolie pre realizáciu podnikateľskej činnosti voči Ukrajincom finančnej odplaty za realizovaný/v mnohých prípadoch často aj nerealizovaný vplyv na vybavovanie žiadostí o povolenie. Vrátiac sa jednou myšlienkou k vplyvu obžalovaného ako zástupcu riaditeľa na podriadených referentov, každý z nich ľudsky pochopil, keď sa zástupca riaditeľa niečo opýtal zo spisu, že to treba zabezpečiť, lebo vplyv nadriadeného a vo vojensky organizovanej zložke zvlášť, je pre radového referenta podstatný a pritom z toho nemožno vyvodiť jednoznačný záver o ovplyvňovaní. Rovnako obdobná myšlienka voči cudzincom - Ukrajincom, neradno si pohnevať vplyvného funkcionára cudzineckej polície, pretože sú si vedomí, že môžu začať problémy aj tam, kde netreba, sú v pozícii cudzincov bez znalosti reálií (zákony, procesy), ale najmä mnohí z nich - a u konkrétnych Ukrajincov sa to preukázalo ich odsúdeniami, nie sú tak „čistí“, aby bez obáv mohli zostať v cudzom prostredí (Slovenská republika), ktoré im umožnilo slušný život (ekonomicky určite zaujímavejší ako na Ukrajine), a podnikat' (bohatnúť) na doslova zdieraní svojich ukrajinských spoluobčanov (častokrát príbuzných či priateľov z dediny), ako to vyplynulo z tejto konkrétnej trestnej veci, ako aj z už citovaných rozsudkov Okresného súdu Bratislava I.

Previazanosť vzťahov a závislostí medzi obžalovaným T. a Ukrajincami sú zrejmé z výpovedí jednotlivých svedkov, najmä občanov Ukrajiny. Je treba si uvedomiť, že ich trestné veci boli ukončené pred šiestimi a štyrmi rokmi (vec obžalovaného T. je výlukou z pôvodných spoločných konaní), výpovede týchto ľudí sú v pozícii svedkov, z ktorých mnohí si už nepamätajú, alebo nechcú pamätať skutky, za ktoré boli sami odsúdení. Súd nebude hodnotiť rozsudky v podobe dohôd, nemôže však nevidieť, že Ukrajinci, ktorí skutky spáchali, neboli vyhostení z územia Slovenskej republiky, čo je z ich pohľadu najdôležitejší efekt pre ďalší pobyt na Slovensku i s dopadom na ich výpovede v pozícii svedkov. Napriek tomu, že títo svedkovia vypovedali o okolnostiach, ktorých boli sami aj negatívnymi aktérmi, a ak si nepamätali, alebo nechceli pamätať (čo súd objektívne nemá ako preukázať), potvrdili obsah svojich výpovedí z prípravného konania a vytvorili tak dôkaznú situáciu, ktorú vyhodnotil súd v tejto trestnej veci.

Práve z tohto postavenia a neistoty pobytu na území Slovenska - najmä u odsúdených - obava z trestného stíhania pre krivú výpoveď (sú v podmienke minimálne v čase ich výsluchu v prípravnom konaní), vyplýva u týchto svedkov špeciálny dôvod vypovedať pravdu (tým súd netvrdí, že u „bežných“ svedkov takýto dôvod nemá, či nemusí byť). Jedná sa práve o tých svedkov - B., T., U., W., ale i iných - najmä W., Z., T. a iní, ktorí priamo obžalovaného usvedčujú. Nejde však len priamo o tieto výpovede, ale o celú mozaiku aj iných výpovedí a dôkazov do seba zapadajúcich, preukazujúcich vinu obžalovaného a vyvracajúcich, hoci aj dielčie obhajobné tvrdenia obžalovaného. Pokiaľ ide o vierohodnosť svedkov a následné vyhodnotenie ich svedeckých výpovedí, treba si uvedomiť, že tu proti sebe stoja dve skupiny nositeľov dôkazov. Na jednej strane prostých občanov Ukrajiny, ktorí sú delení na 2 skupiny. Prvá skupina sú (už odsúdení) „podnikatelia“, ktorí boli na Slovensku priekopníkmi a ktorí z pôvodnej nevedomosti pomerov na Slovensku (právo, inštitúcie, jazyk a pod.) sa postupne prepracovali k čiastočnému pochopeniu reálií, avšak pre ich chamtivosť (tzv. podnikanie) zneužívajúc ešte horšie (zatiaľ) vstupné postavenie ich spoluobčanov, ktorých mienili zamestnať, k čomu stále potrebovali pomoc mentálnu i reálnu, na čo bol svojim postavením a vplyvom ideálny obžalovaný T. (nehovoriac o

riaditeľovi U.). Druhá skupina sú prostí Ukrajinci - robotníci zlákaní svojimi ukrajinskými spoluobčanmi - „podnikateľmi“, ktorí prišli na Slovensko zarobiť si, nie podnikáť, ako vyplýva z ich početných výpovedí, a ktorí nechali so sebou manipulovať nielen ukrajinskými priekopníkmi (zamestnávateľmi), ale na pozadí celou mašinériou slovenských občanov, ktorí si z týchto, ako sa ukázalo nevoľníkov, ktorí o Slovensku nevedeli nič, boli bez eura a bez strechy nad hlavou, urobili terč obchodovania (ubytovanie, účtovníctvo, servis vybavovania dokladov a „dokladov“ a pod.). Tu sa dostávame k súvislostiam o úlohe obžalovaného T., ktorý ako druhý nositeľ dôkazov (obhajobných) je vzdelaný, odborne zdatný, problematiku cudzineckej polície ovládajúci, ktorý má v rukách nástroje tak na zabezpečenie pobytu cudzincov - alebo ako bolo už uvedené vytvárania u nich dojem, že bez neho sú stratení, ako aj výkonnej moci dohľadu nad cudzincami, ktorý pozná všetky „finesy“ zneužitia či využitia zákonov, či medzier v nich a ktorý zároveň vie, kde je hranica vlastnej ochrany neprežadenia alebo sťaženia preukázania jeho aktivít. Obžalovaný vedel, že sám v pozícii policajta v činnnej službe nemôže oficiálne podnikáť, a tak ekonomickú časť aktivít v súvislosti s cudzincami z Ukrajiny ako protihodnotu jeho služieb preniesol na firmy, ktoré sám založil, resp. mal v nich nastrčených vlastných ľudí za účelom profitovania za zabezpečovania podpory služieb Ukrajincom v súvislosti s ich pobytmi a prácou tak, aby to oficiálne pre prípad prezradenia nemohlo byť interpretované ako ekonomické podnikanie len náhodou sa viažuce na konkrétne osoby ukrajinských občanov, čo keby tak tomu skutočne bolo, nešlo by o nezákonné aktivity. Za týmto účelom vytvoril alebo využil osoby „podnikajúce“ v oblasti zabezpečovania potrieb ukrajinských občanov tak v oblasti zabezpečovania povolení pobytov/práce, ako aj zabezpečovania ich ekonomických aktivít. Nebola náhoda, ale premyslený a zabezpečený systém fungovania činnosti pre hladký priebeh prihlasovania cudzincov, ako aj ich podnikateľskej - priekopníckej z Ukrajiny podnikateľskej a pracovnej - druhej vlny robotníkov z Ukrajiny, činnosti. Okrem formálnych náležitostí na povolenie pobytu - vyplnené tlačivá a základné formálne podklady, bolo treba zdokladovať pobyt na území Slovenska a finančné zabezpečenie pobytu cudzinca. Pobyt zabezpečoval bývalý policajt - podnikateľ v tejto oblasti - I. H., ktorý na bežiacom páse ubytovával Ukrajincom, ale hlavne vydával im na objednávku potvrdenia o potrebnej dobe zabezpečovaného ubytovania a neskôr i adrese podnikania, či naoko (prezentovaného) podnikania v ubytovni na Exnárovej ulici. I keď tento svedok a obžalovaný T. sa snažili deklarovať, že sa osobne nepoznajú, z výpovedí svedkov - Ukrajincom vyplýva, že im táto adresa pobytu bola odporúčaná obžalovaným (cez sprostredkovateľov - ukrajinských podnikateľov), či vnútená. Malo to výhodu koncentrácie týchto ľudí pre potreby komunikácie s nimi - či už kladnej (vynavovanie im pobytov/práce), ale i zápornej pre potreby vykazovania i represie - ani tej sa obžalovaný nemohol vyhnúť, pretože na všetko dosah nemohol mať a bolo treba získavať i bonusy pre hodnotenia či povýšenia, veď oficiálne bol činným policajtom vo funkcii zástupcu riaditeľa cudzineckej polície a obetovanie sem-tam radového ukrajinského pracovníka bolo bonusom pre jeho hodnotenia na strane policajného funkcionára, ale zároveň i paradoxne pripútaním si Ukrajincom do pozície závislosti na obžalovanom (v širšom rámci cudzineckej polície), ak by sa voči obžalovanému a iným osobám neplnili ekonomické náležitosti, odplaty zo strany priekopníkov - podnikateľov, pričom radoví robotníci boli na tom tiež zainteresovaní strachom o predĺženia pobytov, hoci o ekonomickom pozadí s prepojením na obžalovaného nemuseli mať vedomosť. Druhým rizikovým faktorom bolo zdokladovanie finančného krytia pobytu Ukrajincom na Slovensku. Nemusi byť nikto ekonomický expert a stačí mu na pochopenie sedliacky rozum, že Ukrajinci - zamestnanci prišli na Slovensko za zárobkom rádovo niekoľkonásobne vyšším ako na Ukrajine. Ak by mali vo svojich ukrajinských bankách rádovo 15-tisíc až 20-tisíc eur ako reálne potvrdenie o zábezpeke, nemali by dôvod ísť zarábať na Slovensko. Boli to však ľudia bez peňazí, to vo výpovediach sami potvrdili, že na dokladovanie finančného krytia ich pobytu na Slovensku slúžili točiac sa peniaze ukrajinských podnikateľov (zamestnávateľov) týchto ľudí, ktoré po splnení účelu, boli z toho ktorého účtu ihneď vybraté a použité na zdokladovanie pre iného uchádzača o pobyt a prácu. V tejto súvislosti obžalovaný dokladoval, že na to upozorňoval i nadriadených, avšak keď tento problém „praskol“ v ukrajinských bankách, účelové vklady sa preniesli do bánk na Slovensku. I keď v tomto smere obžalovaný predložil analýzu rizík (z februára 2010) vediac, že v tom nadriadení nerobia, záverom „optimisticky“ konštatoval, že to má klesajúcu tendenciu, inak povedané, z minulosti sa s tým už aj tak nedá nič robiť, len na to upozornil s dôvetkom, že ak to má klesajúcu tendenciu, znamená to logicky stratu kontrolovať to, resp. akútne riešiť, čím sa vlastne dosiahol opak, nezmenenie prístupu štátu k tomuto problému.

Obžalovaný T. sa mimo iné obhajuje tým, že pokiaľ s Ukrajincami komunikoval, bolo to vždy v súlade s plnením si služobných povinností. Keď Ukrajinci vypovedajú proti nemu, sú to nedôveryhodní svedkovia, niektorí - B. (dnes) už viackrát súdne trestaní. K vierohodnosti výpovedí týchto svedkov súd len podotýka okrem už predtým uvedeného v odôvodnení tohto rozsudku, že sa nejedná o sólo dôkazy -

napríklad výpoveď svedka B., že firmu SV profesional vlastnil s obžalovaným T., ale o celý komplex dôkazov do seba logicky zapadajúcich, tvoriacich ucelenú mozaiku spáchania žalovaného skutku (aj obžalovaným T.). Vytvorenie spoločného podniku SV personal B. a T. na popud obžalovaného (hoci B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bol jeho nápad) logicky muselo vychádzať od obžalovaného T.. Ten mal voči cudzincom z Ukrajiny v rukách všetky „tromfy“, ako to už bolo uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku. B. ako cudzinec neovládajúci ani základné právne predpisy o pobyte a zamestnávaní cudzincov potreboval so svojimi podnikateľskými súputníkmi rady a vplyv vysokopostaveného policajta cudzineckej polície, a ak by bol informátorom/donášačom polície, ako tvrdí obžalovaný, čo inak svedok poprel, rady od obžalovaného by mal ako protislužbu za informátorstvo (už v odôvodnení tohto rozsudku uvádzané drobné protislužby) a nemal dôvod uzatvárať firemnú previazanosť s obžalovaným, pretože to bol on - B. a iní ukrajinskí podnikatelia, ktorí podnikali (či „podnikali“), zabezpečovali ukrajinských zamestnancov a ak by nepotrebovali ochranu obžalovaného, zástupcu riaditeľa cudzineckej polície (či aj jej riaditeľa, ale ten nie je obžalovaný), nemal/nemali dôvod s obžalovaným firmu zakladať, resp. nechať si vnútiť vedenie účtovníctva cez osoby odporúčané/vnútené im obžalovaným T., ako o tom vypovedajú nielen ukrajinskí podnikatelia - svedkovia, ale aj iní svedkovia, napr. účtovníčka T., Z. S. a iní. B. to bol obžalovaný T., ktorý za služby poradenstva, dohľadu nad bezproblémovosťou zabezpečovania povolení pre ukrajinských robotníkov a držanie ochrany nad nimi (výpoveď o vplyve T. na zmiernenie „buzerácie“ ukrajinských zamestnankýň) inkasoval pre seba - výpoveď B. a iných svedkov o tom, ako ho B. vyplácal v „spoločnej firme“, resp. pre iných - a tu nie je z hľadiska zákona podstatné, či v konečnom dôsledku aj pre neho, získať za vedenie účtovníctva cez obžalovaným nastrčené osoby za konkrétne sumy, pričom z dokazovania je zrejmé - ekonomická časť skutku, že tzv. podnikanie Ukrajincov (tých odsúdených) bolo postavené na obchádzaní zákonov, fiktívnych faktúrach (svedok W.), vedenia účtovníctva konkrétnymi účtovníčkami tak, aby to bolo pre ukrajinských podnikateľov finančne bezbolestné - viď rozsudky Okresného súdu Bratislava I, znalecký posudok, doklady o ekonomickom previazaní firiem - rozsiahle dôkazy oboznámené na hlavnom pojednávaní, finančné protihodnoty.

Obhajoba namieta, že rada obžalovaného T., aby boli ukrajinskí pracovníci na Slovensku vedení ako podnikatelia/živnostníci, nie je obchádzanie zákona, ale radou v súlade s jednou zo zákonných možností. Áno, ale len potiaľ, ak ňou nejde o obchádzanie zákona, teda o to, že v skutočnosti títo ukrajinskí robotníci nikdy podnikat' nemali/nechceli a v konečnom dôsledku ani nepodnikali, a teda povolenie na zotrvanie na Slovensku dostali pod rúškom klamlivých údajov, že tu budú podnikat'. Keďže obžalovaný T. ukrajinským zamestnávateľom takéto obídenie zákona sám poradil, nemohol nevedieť, že tu ukrajinskí robotníci (druhá vlna) nepodnikajú, ale sú zamestnávaní ukrajinskými zamestnávateľmi (prvá vlna ukrajinských podnikateľov - už odsúdených) a že teda deklarované povolenia na ich podnikanie sú v reálnom živote zneužívané ukrajinskými podnikateľmi/zamestnávateľmi a v konečnom dôsledku ním samým (T.) na závislé zamestnávanie za pracovných podmienok hraničiacich, ba až prekračujúcich novodobé otroctvo - ako inak možno nazvať 400-hodinový mesačný pracovný čas ukrajinských robotníkov - viď svedecké výpovede a pracovné výkazy. Keďže to obžalovaný vedel, pretože v tom spočívala podstata jeho „podnikania v cudzineckom priemysle“, neplnil si ako policajný funkcionár, ktorého úlohou bolo dohliadať nad dodržiavaním zákonov Slovenskej republiky cudzincami, základné pracovné povinnosti, za čo paradoxne nebol postihovaný, ale povyšovaný a odmeňovaný štátom. Tu vzniká otázka, čo robili jeho nadriadení a ako do toho zapadá veta svedka U. o hodnotení polície (i keď zrejme mienená z dôvodu iných súvislostí).

Že obžalovaný T. prekračoval rámec svojich služobných povinností a za prioritu považoval osobný záujem o jednotlivých Ukrajincov, svedčí aj jeho záujem o osobu B., druhá svedkyňa Z. W., ktorá podrobne popísala T. kontakty s ňou ohľadom jej uväzneného druha, zjavne v snahe T. zachrániť seba pri prezradení jeho aktivít v súvislosti práve s trestným stíhaním Ukrajincov. A to opäť sú dôkazy mozaikovo doplnené jednak znaleckým posudkom Ing. L., jednak výpoveďou svedka P. X. o požičaní jeho notebooku Z. W., lebo jej počítač zobrala polícia.

Pokiaľ svedkyňa Z. S. vypovedala ohľadne firmy SV personal, kde bola svojím druhom nastrčená za konateľku, pričom celú činnosť firmy manažoval jej druh a vzniká domnelý rozpor s výpoveďou svedkyne W. ohľadom ukončenia fungovania firmy a jej prepisu na nejakého maďarského občana, pričom táto svedkyňa nemohla poprieť, že konateľkou bola, lebo si je vedomá, že je to ľahko preukázateľné, ale na druhej strane sa tvári, že o firme nič nevedela, netreba veľa schopností na pochopenie, kto z týchto 2 svedkýň hovorí pravdu. Či Z. S., nastrčená konateľka jej druhom, ktorá o firme a podnikaní nevedela nič,

alebo právnička W., ktorá firmu za údajnú províziu len založila a k ďalšej provízii sa nevyjadrovala, ale ktorá pri „likvidácii“ firmy sa tvári, že ani nevie, o čo išlo a likvidáciu firmy zabezpečovala práva neznalá cudzinka. Pro forma súd uvádza, že jednoznačne, lebo logika nepustí, uveril svedkyňi Z. W.. Možno azda len predpokladať, že nedostatok pádných dôkazov zabrzdil orgány činné v trestnom konaní v tom, že obžaloba nie je rozšírená i na ďalšie osoby.

Skutok obžalovaného T., kladený mu obžalobou za vinu, teda spočíva v rovine jeho aktivít vo vzťahu k Ukrajincom v súvislosti so zabezpečením ich pobytu/práce na území Slovenska, a to za odplatu - ekonomická časť skutku.

Vina obžalovaného T. v kontexte právnej kvalifikácie skutku ako zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom spočíva v tom, že umožnil a pomáhal zotrvať občanom Ukrajiny (teda iným občanom, než sú uvedení v tomto ustanovení Trestného zákona) na území Slovenska/Európskej únie obchádzaním zákona o ich podnikaní/zamestnávaní (viď predchádzajúcu časť odôvodnenia tohto rozsudku), čím sa tieto osoby súc reálne v pozícii námezdnnej pracovnej sily (zamestnanci) obídením zákona o ich údajnom podnikaní, na čo dostali povolenie, stali vlastne osobami, ktoré sa na území Slovenska/Európskej únie zdržiavali nezákonne (deklarované povolenia boli v realite nenaplnené) vediac, že na závislú prácu, by títo ľudia povolenie nedostali, navyše, nielenže to umožnil (zorganizoval) a pomáhal im tak zotrvať nelegálne v zákonom stanovenom priestore (Slovenská republika/Európska únia), ale ako policajt zodpovedný za dodržiavanie zákona nielen za seba, ale aj za podriadených, tento stav toleroval, čím hrubo porušil okrem zákona aj svoje služobné povinnosti. Konal tak zo zisťných dôvodov na získanie finančnej protislužby - priame platby od seba od B. do spoločnej firmy, v ktorej bol obžalovaný len inkasantom, platieb cez nastrčené účtovníčky za takzvané účtovnícke úkony, pričom z hľadiska zákona nie je rozhodujúce, a netreba to ani preukazovať, či nositeľom výhod bol on, U., účtovníčky, či niekto iný. Prepojenie na ekonomickú časť skutku, o ktorej obžalovaný T. tvrdí, že s ňou nemá nič spoločné, je v konečnom dôsledku preukázané, ako už bolo uvedené rozsudkami, výpoveďami svedkov, znalecky, listinnými dôkazmi o prepojení firiem, pričom dôkaz o využívaní telefónu firmy M&S consulting, ako to bolo zdokladované aj znalecky (obhajoba o svedkovi, ktorý mal u neho 2-3 roky uložené veci i dôkaz o oprave telefónu sú nepodstatné), je len nepatrnou bodkou za ekonomickými aktivitami obžalovaného (a jemu spriaznených osôb) profitovania z biznisu s cudzineckou pracovnou silou. Súd len podotýka, že obžalovaný skutočne nemusel poznať všetky details činnosti rozvetvenej hydry ekonomických skutkov odohrávajúcich sa na pozadí jeho obchodovania s ukrajinskou pracovnou silou, pretože mu a jeho blízkym stačil ekonomický profit z rozohrania „hry“ a udržiavania stavu podnikateľského zneužívania pracovnej sily ukrajinských pracovníkov ukrajinskými zamestnávateľmi (podnikateľmi) a osobami z radov občanov Slovenska, ktorí sa na chode tohto cudzineckého priemyslu priživovali.

Pred odôvodnením časti rozsudku o ukladaní trestu súd odpovie na základné, z mnohých obhajobných námietok obžalovaného, na ktoré v doterajšej časti odôvodnenia rozsudku nebolo odpovedané:

- Argumentácia o tom, že na hlavnom pojednávaní neboli oboznamované originály spisov cudzincov, ale len ich kópie, či kópie kópií, je nepodstatná, pretože niet pochybností, že sú to kópie spisov, ktoré odrážajú realitu zdokumentovania podkladov pre udeľovanie povolení na pobyt/prácu Ukrajincov, časový pohyb obehu spisov a rozhodnutia pracovníkov cudzineckej polície od referenta až po riaditeľa, pričom nikto nespochybňuje, že potvrdenia štátnych orgánov neboli sfaľované. Oni boli len formálne povinné pre ďalší postup tak, ako v odôvodnení tohto rozsudku súd uvádza. Navyše originály, ako bolo svedecky preukázané, sa pri sťahovaní oddelenia stali nepredložiteľnými.

- Animosita vyšetrovateľa p. W. preukázaná nebola, z kontextu vzťahov obžalovaného s inými policajtni vyplynuli rôzne skutočnosti v interpersonálnych vzťahoch, ktoré sú relatívne odťažité od prejednávanej trestnej veci - s namietanými dôkazmi (z pohľadu ich údajnej nezákonnosti) sa súd vysporiadal počas hlavného pojednávania a pri rozhodovaní vo veci vychádzal z tých dôkazov, ktorých zákonnosť považuje za preukázanú - rozsiahle dokazovanie priamymi výsluchmi svedkov, čítanie dôsledne vždy na návrh procesných strán výpovedí svedkov, ktorých osobný výsluch nebol nevyhnutný, resp. kde sa neočakával (zrejme taký bol pohľad procesných strán) iný obsah ich výpovedí.

- V konečnom dôsledku boli vykonané všetky dôkazy procesnými stranami aj skôr navrhnuté na hlavnom pojednávaní, pričom súd sa zaoberal len dôkazmi vykonanými.

- Ex post údajná komunikácia svedka B. po jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní s obžalovaným, nenašla odozvu v návrhu na preverenie dôkazne týchto tvrdení opätovným výsluchom svedka na hlavnom pojednávaní, čím sa stali konštatovania obžalovaného v tomto smere právne bezpredmetnými.

- Vedenie vyšetrovania údajne nezákonným vyšetrovateľom riešil už v prípravnom konaní prokurátor a zaoberal sa ním v obžalobe, na ktoré argumenty prokurátora súd odkazuje. Dodáva len, že za dodržania všetkých právnych náležitostí ohľadom preloženia vyšetrovateľa p. W. na iné pracovisko, pričom nadobudnutím funkcie nestratil pozíciu vyšetrovateľa, reálne došlo k postúpeniu spisu „za vyšetrovateľom“ vzhľadom k rozpracovanosti trestného konania v prípravnom konaní, kde sa jedná o rozsiahlu trestnú činnosť mnohých obvinených (okrem obžalovaného T. už odsúdených inými rozsudkami) a rozsiahly aj s prílohami viac než 10-tisícstranový spisový materiál (výluka z výluky), aby nedošlo k prieťahom v konaní, ešte väčším, ako ich konštatoval vo svojom rozhodnutí Ústavný súd SR s patričnými konzekvenciami.

Pri rozhodovaní o treste vzal súd do úvahy poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. j) Tr. zák. - obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, čím sa základná trestná sadzba 2 - 8 rokov odňatia slobody modifikovala na 2 - 6 rokov odňatia slobody. Zároveň vzal do úvahy skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo dlhé časové obdobie, pričom Nálezom Ústavného súdu SR I. US608/2017 z 28. 3. 2018 vyhodnotený ako prieťahový v prípravnom konaní s priznaním finančného zadosťučinenia, čo (dlhé časové obdobie) znamenalo zohľadnenie pri ukladaní trestu, keďže náš právny poriadok nepozná bonus uplatňovaný v iných štátoch v podobe beztrestnosti páchatel'a. Napriek uvedenému sú uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 2 roky (nebyť uvedených skutočností by bol trest oveľa vyšší) bezpodmienečného odkladu jeho výkonu na skúšobnú dobu (zaužívaný pojem „nepodmienečne“ Trestný zákon nepozná), a to vzhľadom na okolnosti prípadu vrátane toho, že napriek tomu, že páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktokoľvek, práve pracovná pozícia obžalovaného ako zástupcu riaditeľa cudzineckej polície v hlavnom meste krajiny Európskej únie (ktorej záujmy v tomto ustanovení náš trestný zákon tiež chráni, činí takéto konanie pre spoločnosť oveľa nebezpečnejšie (oproti tzv. bezmennému páchatel'ovi), keďže práve z tejto pozície ako osoba majúca v zákonom chránenom smere chrániť celú spoločnosť, toto postavenie zneužil pre vlastné finančné ciele (a ciele jemu spriaznených osôb) a u obžalovaného absentuje pre ukládanie trestu významný prvok sebareflexie, pričom to bol obžalovaný T., ktorý svojím konaním spustil na pozadí rozsiahlu ekonomickú kriminalitu, na zamedzení ktorej (vo vzťahu k cudzincom, čo bola jeho hlavná náplň práce) sa nepodieľal a toleroval ju, ba vyvíjal aktivity k vyvíňovaniu spolupáchatel'ov (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozsudku).

Na výkon trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin, ktorý (by) mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k zisťnému motívu páchatel'a a reálnemu finančnému profitu, súd uložil obžalovanému peňažný trest 10-tisíc eur a pre prípad, že by jeho výkon mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Vzhľadom k charakteru trestného činu a postavenia obžalovaného T. v čase jeho spáchania v hierarchii jeho postavenia v policajnom zbore, súd mu uložil i trest zákazu činnosti vykonávať funkciu policajta v služobnom pomere v policajnom zbore na dobu 3 roky. I keď sa javí tento trest v súčasnej dobe, kedy obžalovaný už nie je policajtom, ako nadbytočný, opakovaný možný vstup do služobného pomeru policajta v budúcnosti ho robí reálnym.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T/95/2017.